

Gera seg til dómarar

Tað tókist hoyra til eitt valstrið í Føroyum at vera fremstur at siga frá, hvussu ógudiligi javnaðarfólk sum heild eru. Tað byrjaði við Sambandsflokkinum. Síðani tóku fólk úr øðrum flokkum sær hetta fyrri eisini. Mest vóru tað fólk, sum annars vóru rættiliga upptikin av at siga øðrum frá, hvussu góð og frelst tey sjálvi vóru.

Nú seinastu tíðina hava flestu av hesum tikið seg saman í eina professionella fyrirtøku, nevnd Kristiligi Fólkaflokkurin Føroya Framburðs- og Fiskivinnuflokkur. Og vit onnur vanligu, ógudiligu syndarar, hava so við og við fingið ta fatan, at Himmiríki er teirra, og har hava vit so einki at gera. Og velja vit Javnaðarflokkinn er læst og lukkað um allar ævir. Ferð eftir ferð koma teir við hesum frábodanunum á valfundunum. „Tit trúgvandi javnaðarveljarar. Vendið tykkum frá tí flokkinum, tí hann vil avkristna Føroyar. Hann vil halda seg til russar. Hann vil fria fosturtøku.“ Ja stutt sagt: Um vit ikki venda Javnaðarflokkinum bakið er bert tanne inni vegurin. Beina kós í Helvíti.

Og hvør hevur so sett hesi fólk til dómarar okkara. Eg havi so enn ongan teirra fingið at yvirbevissa meg um, at júst tey hava fingið nakað serligt kall hesum viðvíkjandi. Teir kunnu citera bæði Paulus og Salamon so mikið teir vilja. Men teir gloyma rættiliga ofta at citera tann stóra vis-

mannin, sum segði við mannarmúgvuna á sinni:

„Tann tykkara sum reinur er, hann kastið fyrsta steinin.“

Eg tori til einahvørja tíð at standa inni fyrri, at tað vera nógv — ja heilt nógv javnaðarfólk, sum ikki koma at standa aftur fyrri tykkum á evsta degi. Tit hava tikið tykkum einkarætt til Jesuspápan. Tit hava gjørt tað, sum í túsund ár hevur samlad feroyingar, og verið teimum heilagt, til fotatráð og mammons vinning tykkara sjálvs. Tað kallið eg ikki kristiligt. Tað verða ikki javnaðarmenn ella russar, sum koma at avkristna Føroyar. Tað vera tit við tykkara sjálvrættvisi, sum koma at skapa slíka anstygð fyrri kristindómnum, at eingin vil hava nakað við hvørki tykkum ella tykkara trúgv at gera. Og hvussu kristiliga uppføra tit tykkum so vanligu. Hvi er neyðugt við øllum hesum ymsu samkomunum, sum dagliga stinga seg upp. Vit siggja á baksíðuni á Dimmalætting um øll tey ymsu stóðini, móti verða hildin. Hvør er boðskapurin. Er hann ikki tann eini og sami. Hvør er so grundin til, ikki at kunna semjast um hann.

Eru ikki ikki nógvur beistagerðir framdur upp gjøgnum søguna í navni Krists. Hevði ikki verið tíð einaferð aftur at ruddað templið og ríkið út allar okurkallar og slíkar, sum eingi geva kristindómi feroyinga

uttan vanlagnu? Maðurin, sum fór til Jeriko, varð so hvørki hjálptur av prestinum ella hinum prædiku-manninum, sum komu framvið. Tað var tann vanvirdi, ógudiligi samariubúgvinn, sum tók sær av honum.

Vit hava sæð ríkiligt til, hvussu vordíð verður, tá lond sleppa allari friskari hugsan, og geva seg heilt yvir til religiøsar fanatikarar. Og ikki ynskja vit irnskar tilstandir í Føroyum.

Nei tit sjálvrættvisu og upptiknu religiøsu val-evni. Tit gera so ongum nakran beina við at skira onnur, sum ikki hava tykkara politiska lit heidningar at vera. Tvørturímóti.

Latið tey, sum vilja fara inn í kamar sitt og lata hurðina aftur, verða tykkum fyridømi og fari tit og geri somuleiðis. Tá eru tit sonn kristin.

Edvar í Skorðini Joensen

Skálavíksingar, veljið javnaðarflokkinn, tí vit hildu lyftini!

Kom at minnst næst seinasta valfund, sum var hildin her í bygðini, har ein áhoyrari bónaði og bað bygdamannin sin — og sum var uppstillaður fyrri fólka-flokkinn — um at skaffa okkum eina havn, so tað bleiv meiri liviligt her.

Hendan samgongan við javnaðarflokkinum hevur jattað hesari bygð ikki minni enn 25 milliónir, og við tí borgarligu samgonguni, sum fólkaflokkurin

hevði ábyrgd av, jattaðu teir bert eina hálva milljón. So munur er á flokkum, hvørs lyftini halda.

Eitt annað mál, sum fólkaflokkurin gleið okkum av hondum, var Royndarstøðin, sum hevði givið okkum nokur arbeidsplass.

Sjálvt um hesar 25 milliónir ikki røkka til alt prosjekti er javnaðarflokkurin fúsar at jatta neyðuga peningin.

Tey, sum hava fylgt við valrøðunum, minnst Paula Ellefsen siga, at komu teir í samgongu, og hetta kann hugsast við fólkaflokkinum, ætla teir at stóða viðari úbygg- ingum.

Tí skal áheitanin til skálavíksingar verða at velja Javnaðarflokkinn, tí hesin vil bygðini framburð og ikki afturhald.

Tj. Dalsgaard

Um tjóðveldisdreymurin gjørdist veruleiki!!!

Meðan flest allir flokkar kjakast um gerandisál og rokkin úrslit í skjótt farna valskeiði, so er skjótt hjá tjóðveldisflokkinum avmarkað til gamla sjabbið um tjóðveldið her og nú uttan at komið verður inn á møgulegu avleiðingarnar av at taka eitt tilkitt stig.

Av tí at vit hoyra somu taluna umaftur og um-

aftur uttan at fáa eina frágreiðing, um hvussu samfelagið skal skipast eftir at tjóðveldið er sett á stovni, er hetta at meta sum litið álvarslikt tala.

Grundsjónarmiðið um tjóðveldið er í sjálvum sær eitt sunnari og virðiligari sjónarmið enn grundsjónarmiðið um samband fyrri einhvønn pris.

Men litil dugur er í báðum hesum grundsjónarmiðum, um tey ikki eru tengd at veruligum niður- støðum um avleiðingarnar av at hava hesi sjónarmið.

Hesar hava vit so enn ikki fingið frá Tjóðveldisflokkinum, hóast fyrireik- ingartíðin frá 1948 og til í dag hevur verið long.

Júst tí er praktiska sjónarmiðið hjá Javnaðarflokkinum um samvinnu við Danmark eitt gott og brúkiligt sjónarmið, sum gevur okkum teir mugu- leikar, vit hava fyrri neyð- ini innanfyri karmarnar í heimastýrislóginu.

Um samarbeiðið innanfyri hesar karmar gerst ov trøngt, so trúgv eg ikki, at Javnaðarflokkurin gøll- heldur um hesi sjónarmið fyrri einhvønn pris, soleiðis sum Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin gøllhalda um sinni.

Tað er aðalmunurin imillum at reka veruleika- politikk á einum hug- sjónarligum støði, og at reka dreymakendan poli- tikk.

Hvat hevði hent, um vit fingi tjóðveldi í morgin?

Krónuvirðið er grundað á framleiðsluna í einum landi. Jú, meira fjøltáttað henda framleiðsla er, tess tryggari er krónan í mun til onnur gjaldoyru, og tess størri møguleikar hava vit at brúka pening, og at fáa lán til at bróta upp úr nýggjum innan vinnuna.

Jú meira einstáttað vinnumynstrið er, tess meira viðbrekin eru vit. Føroyar eru eitt meira einstáttað land enn Ísland í so máta. Hetta merkir, at um t.d. fiskaprisirnir fullu eitt ár, so hevði grundar- lagið undir krónuni beinanvegin farið at rillað, og vit vildu havt trupul- leikar av at lænt pening.

Vit mugu endiliga ikki billa okkum inn, at vit bliva einsamallir í verðini, um vit fáa tjóðveldi í morgin!!!

Vit mugu framvegis samvinna við útlandskar stjórnir og útlandskar bankar.

Hvat vildi ein sveitsiskur ella ein japanskur banki sagt, um fiskaprisir- nir fullu, og okkara feroyska króna bert var grundað á hesa fram- leiðslu?

Teir høvdu viljað gjørt alt fyrri at tryggjað sær sin pening, og um illa vildi til, kundu teir komið inn í eina beinleiðis stýring av okkara peningaviðurski- ftum.

Hvat vildi ein røtfer- oyskur tjóðveldismaður sagt til tað??

Persónliga trúgv eg, at vit feroyingar gera rætt- ari í at samvinna við eina aðra stjórn, har hugt verður at øðrum enn krónum og oyrum, enn at koma til at samráðast við ein bankabókhaldara, hvørs ábyrgd er avmarkað til úr- slit bankans.

Hetta haldi eg vera rættari, hóast okkurt søguligt fer fyrri skeytið á leiðini.

f.

Missið ikki vitanina á gólvið

Vit, sum arbeida við hand- verki og handverksidnaði, blivu glað og ikki sørt hita- ð, tá ið okkara peniga- stovnar lögdu fyrri við stórum lýsingum:

Vit valdu feroysku loysnina

Vit hava valt at standa saman um feroyska x- menningina til frama fyrri ungdom og samfelag held- ur enn at avreiða vitanina av landinum og bert vera ein millumstøð til x- ar- beidspláss uttanlands.

Tí velja vit x.

Somuleiðis hava fleiri av okkara høgtmettu bankamonnum og politik- arum úttalað seg sera positivt og greitt frá, hvussu stóran búskapar- ligan týdning tað hevur bæði fyrri know-how og so tað, at vit ikki skulu missa vitan, men heldur byggja upp.

Onkur úttalar seg enn

tá so fløvandi:

Vit eru til reidar at gjalda nakað eyka.

Tað ræður um at gera arbeidið heima og royna at savna og stímbra heldur enn at spjæða.

Og so koma orðini, ið vit fyrri Føroya Handverks- meistarafelag fegnast um: Vit valdu feroysku loysnina.

Ja, okkara hjartans tøkk skulu tit hava, sum stuðla hosi loysnini, bæði í skrift og ikki minst í gerningi.

Eisini eina tøkk til teirra, sum hava fingið hetta á glið. Nú vil eg ikki hugsa so smátt, at tað bert er tað eina feroyska handverks- og tæna- stuvrið, ið skal hava alla hasa sera positivu við- gerðina.

Eg vil siga frá, at í Føroyum eru o. u. 500 skrá- settar handverksfyrir- tøk, og á teimum arbeida

o. u. 4000 fólk. Ágangurin uttanfrá er so stórur sum ongantíð. Í dag eru o. u. 100 útlandskar fyrirtøkur, ið verða boðsendar ella bjóða seg fram her í okk- ara litla landi, sum bert telur 47.000 sálir.

Hvussu lætt offur, vit eru, og hvussu lætt vit hava við at keypa (bert lúsin útlandsk er) sæst best, tá ið ágrýtnin norð- maður fann gullnám í Føroyum. Síðan kom stórt norskt fylgi við hansara hátin á odda fyrri at lata dyrnar upp, sum málborið varð, og soleiðis fáa enn meira pening úr okkara litla samfelag.

Hetta mundi vera skemt. Eg rokni ikki við, at teir halda, at vit hava nakra hurð.

Somuleiðis var Hirts- hals her við borgarstjóra og øllum honoratoris, og fingi teir væl burturá, sambært egnu frásøgn.

Nú lesi eg í Erhvervs- blaðnum frá 20. oktober, at Aalborg skal gera solu- framtak í Føroyum og skal hetta undirbyggjast við eina sendinevndarferð til Føroya í januar 1989.

Hvønn hava teir so við til at taka hurðarnar av hongslunum, kunnu vit spyrja? Vónandi verða tað ikki so, at somu sendi- nevndir verða seinni sendar til okkara land fyrri at læsa hurðarnar, so vit verða stongd inni.

Enn einaferð. Hjartans tøkk til tykkum, sum byrjaðu orðafellið:

Vit valdu feroysku loysnina.

Lat tað eisini verða okk- ara orðafelli.

Fyri Føroya Hand- verksmeistarafelag Vilhelm M. Johannesen, formaður